

pedagogical conditions of formation of violin performance experience of future teachers of musical art with the use of information and communication technologies are determined: pedagogical stimulation of the orientation of violin training of future music teachers to master information and communication technologies; pedagogical provision of the information basis of violin training as an important factor in the integration of training courses, as well as pedagogical tools, which include computer technology, built on modern information and communication teaching tools, combined with methods and means of teaching art; pedagogical support in formation of information-communication competence of future teachers of musical art in the process of violin education.

Key words: *violin experience, future musical art teacher, information and communication technology, pedagogical conditions, violin training, interactive learning, information and communication competence.*

УДК 785.6.071.2:008]:793.3

Інна Коган

Сумський державний педагогічний університет імені А. С. Макаренка
ORCID ID 0000-0001-9119-6624

Олександр Матковський

Сумський державний педагогічний університет імені А. С. Макаренка
ORCID ID 0000-0001-7814-7991

DOI 10.24139/2312-5993/2021.05/256-266

СУЧАСНИЙ ПІДХІД ДО ФОРМУВАННЯ АКМЕОЛОГІЧНОЇ КУЛЬТУРИ КОНЦЕРТМЕЙСТЕРА В ХОРЕОГРАФІЇ

У статті аналізується зміст та сутність ефективності процесу формування акмеологічної культури концертмейстера в хореографії. Обґрунтовано доцільність сучасного підходу та значення структурних компетентностей акмеологічної культури щодо фахової діяльності піаніста-концертмейстера в хореографічному класі. Основними з яких є мотиваційно-цільовий (потреба в професійному зростанні, саморозвитку, прагнення до успіху); змістово-процесуальний (участь концертмейстера в науково-методичній роботі, використання методів самоосвіти і самовдосконалення, наявність практичного досвіду концертмейстерської діяльності), результативно-діяльнісний (рівень моторно-рухових умінь, рівень професійної компетентності). У процесі дослідження визначено спектр завдань щодо формування акмеологічної культури концертмейстера в хореографії.

Ключові слова: *акмеологічна культура, концертмейстерська діяльність, самовдосконалення концертмейстера, саморозвиток, самоздійснення, культура праці, творча індивідуальність.*

Постановка проблеми. Соціально-економічні та політичні зміни в суспільстві, ускладнення умов життя і праці вимагають зусиль для зростання творчої активності особистості, постійних вимог до себе та своєї професійної діяльності. Саме розвиток акмеології, спрямованої у сферу наукових знань про людину, пов'язаний з освоєнням нових предметних галузей, серед яких виділяється художньо-мистецька виконавська діяльність, у якій присутні достатньо суттєвих психологічних і акмеологічних питань. Водночас проблема формування акмеологічної культури концертмейстера хореографічного класу

педагогічного університету не була предметом спеціального дослідження. Актуальність вивчення проблеми пояснюється інноваційними перетвореннями, що відбуваються в системі вищої освіти, складністю та багатогранністю діяльності викладачів та науково-педагогічних працівників вищої школи. Запити практичної діяльності концертмейстера хореографічного класу, низка питань процесу формування його акмеологічної культури, які не отримали достатньо повного аналізу теоретичної та практичної розробленості зазначеної проблеми як вітчизняними, так і зарубіжними авторами, зумовили вибір теми даної статті.

Аналіз актуальних досліджень. На основі аналізу акмеологічної літератури, залучаючи досвід і українських учених в напрямі цієї діяльності в її поступальному русі (К. Абульханова, В. Агапов, І. Багаєва, А. Бодальов, Н. Кузьміна, А. Кримська, Н. Кухарев, В. Семиченко, В. Варуков, І. Вегерчук, А. Деркач, В. Зазикін, О. Кондратьєва, В. Огнев'юк, О. Селезньова) встановлено недостатньо висвітлену сутність поняття «акмеологічна культура особистості». Хоча накопичено багато ідей, які дозволяють розкрити суттєві ознаки цього феномену. Відзначено, що акме, як найвищий рівень розвитку людини, проявляється в її культурі, яка з одного боку виступає показником саморозвитку, а з іншого є особистісною якістю, що знаходиться в площині формування культури взагалі та професійної культури зокрема.

Феномен акмеологічної культури аналізується в працях учених (В. Гриньова, А. Здравомислов, І. Ісаєв, М. Каган, М. Ситников) як: сукупність духовних та матеріальних цінностей, створених людиною і характеризують рівень розвитку суспільства; специфічний засіб людської діяльності; процес творчої самореалізації сутнісних сил особистості; ступінь досконалості соціального та інтелектуального розвитку, результатом якого є освіченість, вихованість людини. Означені функції знаходять своє відтворення у взаємозв'язку культури та особистості. Сучасна людина в нових умовах на шляху до вершин професіоналізму опановує найкращі культурні надбання й одночасно створює нові суспільно вагомні зразки – результати її творчої діяльності, розкриваючи «геніальність природи, уміння самопізнання» (Бердяєв), власний внутрішній потенціал, позитивні особистісні якості та професійну майстерність.

Огляд наукових праць із досліджуваної проблеми та аналіз культурологічних, морально етичних, психологічних, педагогічних аспектів діяльності особистості (Т. Анісімова, Л. Божович, Л. Виготський, С. Рубінштейн, І. Беленько, В. Ільїн, Н. Кім, Н. Малюткіна, С. Пелипчук, В. Петрушин,

В. Шадриков, І. Юсупов, Г. Скок, Дж. Гласер та ін.) дозволив дійти висновку про те, що акмеологічна культура збагачує та індивідуалізує будь-яку професійну діяльність, зокрема й концертмейстерську, а розвивати її компоненти (духовні цінності, знання, уміння) необхідно під час практичної діяльності, покращуючи особистісно-професійні якості. Особливий інтерес викликають ті області психології, які формують психологічну базу та розкривають сутність сукупності явищ розвитку життєвого циклу людини для розробки акмеологічної проблематики професійної майстерності особистості концертмейстера в хореографічному класі.

У сучасній педагогічній науці накопичений певний досвід формування акмеологічної культури та професійної майстерності концертмейстера. Широкою популярністю у концертмейстерів користуються роботи М. Крючкова «Мистецтво акомпанементу як предмет навчання», А. Люблінського «Теорія і практика акомпанементу», Є. Шендеровича «Про подолання піаністичних труднощів у клавірах. Поради акомпаніатора», «В концертмейстерському класі» та ін. У дослідженнях розглянуто практичні поради для подолання виконавських труднощів, рекомендації щодо інтерпретації музичних творів, пропонуються різні системи для вдосконалення тих чи інших концертмейстерських навичок. Даною проблемою опікувалися також Р. Верхолаз, К. Виноградов, Л. Винокур, Т. Карнаухова, В. Подільська, Л. Бочкарьов, С. Белькевич, О. Смирнова, Т. Воскресенська, С. Величко, А. Готлиб, Т. Дапквіашвілі, М. Чистякова та інші.

Незважаючи на наявні дослідження, у яких розглядаються окремі питання, пов'язані з концертмейстерською діяльністю, низка проблем акмеологічної культури концертмейстера не зазнала достатньо повного аналізу, наукового вирішення та підтвердження. Зокрема, не створено фундаментально цілісної акмеологічної концепції професійного становлення концертмейстера, яка зумовлює науково-методичне обґрунтування умов для забезпечення максимальних досягнень на кожному етапі професійної діяльності та їх інтеграцію до найвищих досягнень; засобам підвищення професіоналізму концертмейстерської діяльності; структурним компонентам акмеологічного середовища.

Мета статті полягає у виявленні впливу теоретично обґрунтованих умов формування акмеологічної культури концертмейстера в хореографії та визначення основних шляхів удосконалення процесу становлення професійної майстерності балетних концертмейстерів у закладах вищої освіти.

Методи дослідження: *теоретичні* – вивчення поглядів зарубіжних та вітчизняних акмеологів, психологів і педагогів на різні аспекти досліджуваної проблеми, аналіз науково-педагогічної літератури щодо визначеної проблеми для теоретичного обґрунтування сутності й змісту структурних компонентів акмеологічної культури концертмейстера; *емпіричні*: – аналіз ефективності педагогічних умов формування акмеологічної культури в практичній діяльності та пошуку новітніх шляхів у професійній виконавчій діяльності концертмейстера в хореографії.

Виклад основного матеріалу. Вищий професіоналізм і творча майстерність сучасних фахівців – один із найцінніших людських ресурсів. Адже кваліфікація та професіональна майстерність педагогічних працівників безпосередньо впливають на формування матеріальних і духовних цінностей усього суспільства. Зокрема останнім часом збільшилася кількість наукових досліджень у різних галузях знань, присвячених вивченню діяльності педагога як професіонала та професіоналізму його педагогічної діяльності.

Саме акмеологія, як нова інтеграційно-комплексна наука, вивчає закономірності, технології вдосконалення професіоналізму та розглядає максимальну майстерність як вершину розвитку професійної діяльності особистості. При цьому під акме розуміється такий стан індивіда, за допомогою якого досягається найвищий результат його діяльності, а не сам процес руху до цього стану (Дубасенюк, 2011, с. 11).

Предмет акмеології охоплює процеси, закономірності розвитку та саморозвитку особистості в найбільш оптимальних напрямках самовиховання, самоосвіти, самовдосконалення, пов'язаного з реалізацією творчого задуму й отриманням бажаного результату для формування професійного спрямування та розвитку здібностей до професійної діяльності. А об'єктом виступає людина в динаміці самоактуалізації її творчого потенціалу, саморозвитку, самовдосконалення, самовизначення в різних життєвих сферах професійної діяльності (Вакуленко, 2006, с. 125).

Коли йде мова про високий професіоналізм особистості, то з ним пов'язують не тільки блискучий розвиток здібностей, але й фундаментальні знання в тій діяльності, у якій цей професіоналізм проявляється. Традиційно акмеологія розглядає феноменологію, закономірності та механізми розвитку людини на стадії її зрілості та залучає всі попередні етапи розвитку особистості. У той самий час набуття соціального і морального життєвого досвіду, що є невід'ємними показниками майстерності та професіоналізму, започатковуються ще в дитячому віці.

Професійний розвиток концертмейстера, як і інших науково-педагогічних працівників, становить складний багаторівневий, пролонгований, поетапний і амбівалентний процес, який проходить певні рівні формування кваліфікованого фахівця, професіонала, особистості з акмеологічною позицією. Він охоплює різні періоди, зокрема професійної адаптації, набуття емпіричного досвіду, формування і вдосконалення професіоналізму, творчої самореалізації та самовираження, педагогічної майстерності. Сучасний концертмейстер балетного класу – фігура поліфункціональна і соціально значима не стільки за формальним статусом, як за культуротворчою місією, якщо він дійсно відповідає вимогам сучасного життя як фахівець і людина. У зв'язку з цим виникає низка проблем і різнорівневих питань щодо його професійної діяльності в контексті вищої педагогічної освіти, які потребують та чекають зважених рішень.

Відносно акмеологічної компетентності акмеологічна культура є більш розширеним поняттям, бо охоплює моральний та етичний аспекти, особистісні якості, культуру праці, які безпосередньо впливають на побудову доброзичливих колективних відносин та сприяють подоланню перешкод на шляху саморозвитку та самореалізації.

На сучасному етапі процес формування акмеологічної культури концертмейстера можна окреслити у вигляді трьох основних періодів:

- адаптація;
- професіоналізація;
- професійна майстерність.

За їх допомогою відбувається входження, освоєння професії та особиста реалізація у професійній діяльності, яка є одним із аспектів його суспільного розвитку. В основу професіоналізму концертмейстера покладено трансформацію чотирьох основних взаємозумовлених аспектів:

- біологічного;
- психічного;
- духовного;
- професійного.

Зокрема, біологічний аспект пов'язаний із розвитком індивідуальних якостей концертмейстера; психічний – з його особистісними рисами; духовний – із творчою індивідуальністю, який формується протягом усіх періодів професійної діяльності, зокрема в хореографічному класі; професійний – із самовдосконаленням і самореалізацією фахівця в професійно-педагогічній діяльності протягом усього життя. Етика піаніста-концертмейстера має на меті спрямувати його максимальну спроможність

розуміти те, що ним буде створено в результаті виконання музичних творів на базових заняттях з хореографії. Від якісного професійного виконання музичної композиції залежить і якісне художнє виконання хореографічного твору, танцювального етюдів чи тренувальної комбінації екзерсису танцівниками.

Об'єктивні чинники формування акмеологічної культури концертмейстера, які функціонують також у кожній зі сфер суспільного життя, можна систематизувати на основі їх організаційних механізмів впливу на особистість: інформаційно-освітні, стимуляційні, регулятивно-контролюючі, організаційно-регулюючі та інші.

Отже, професійний розвиток концертмейстера в сфері мистецької діяльності, зокрема в галузі хореографії – безперервний процес, вимагає постійної кропіткої роботи над собою, своїм професійним удосконаленням, накопиченням соціально-професійного досвіду, реалізацією власного творчого потенціалу.

В акмеологічних дослідженнях визначається, що становлення людини як зрілої особистості – процес індивідуалізований, бо життєвий шлях кожної окремої людини неможливо укласти в чіткі межі будь-якої теорії чи концепції. Важливе значення має активність фахівця, його мотивація, здатність засвоювати прогресивний досвід попередніх поколінь, знань та вмінь, узагальнювати і трансформувати власні практичні надбання. Саме ці характеристики є необхідними складовими процесу розвитку та формування акмеологічної культури на всіх етапах становлення концертмейстера як особистості, його потенційних можливостей.

«...Гра на музичному інструменті є одним із найскладніших видів людської діяльності, яка вимагає для своєї реалізації і високого ступеню особистого розвитку в цілому та злагоджену роботу психічних процесів – волі, уваги, відчуттів, сприйняття, мислення, пам'яті, уяви, – і бездоганну узгодженість витончених фізичних рухів» (Петрушин, 2006, с. 47).

Розглянемо суттєві ознаки акмеологічної культури особистості концертмейстера, такі як:

- індивідуальність;
- саморозвиток;
- самоздійснення;
- культура праці;
- успіх.

Індивідуальність – це неповторний, життєвий шлях особистості, особлива форма буття людини в суспільстві, що визначається здійсненням

вибором і розкриттям своїх потенційних можливостей; здатність удосконалювати свою художню індивідуальну виконавську піаністичну майстерність, власний стиль виконання музичних творів, які в свою чергу повинні відповідати художнім завданням педагога-хореографа, всіляко допомагаючи розкрити художній образ хореографічних творів. У розумінні та сприйнятті музики піаніст-концертмейстер зорієнтований на власний виконавський досвід, зумовлений технічними можливостями музичного інструменту та усвідомленням феномену професіоналізму спеціаліста. Індивідуальність інтегрує всі соціально ціннісні властивості, відзначається індивідуальним стилем у практичній діяльності, відсутністю штампів у роботі, неординарністю мистецького та методичного мислення.

Саморозвиток – внутрішня активність і усвідомлена спрямованість на розкриття власного потенціалу своїх можливостей упродовж усього життя. Це закономірний стан людини і він не є статичним, а навпаки, відрізняється більшою або меншою енергійністю життєдіяльності, варіативністю та інноваційністю. Світогляд концертмейстера як фахівця потребує не лише постійного та цілеспрямованого вдосконалення професійних і особистісних якостей, які охоплюють великий арсенал знань, умінь і навичок, а й психологічну компетентність, яка передбачає знання психологічних аспектів фахової діяльності та майстерності застосовувати отримані здобутки на практиці. Потрібно зазначити, що саморозвиток може бути змістом будь-якої діяльності людини, в тому числі і професійної, і стрижнем її особистого життя. Визначна мета саморозвитку стосується досягненню злагоди з самим собою. Важливість такого підходу потребує прийняття самого себе таким, яким я є та прагнення залишити максимум особистих внесків у активній професійній концертмейстерській діяльності.

Самоздійснення – прагнення постійно й активно пізнавати себе, розкривати та мобілізувати власні зусилля в будь-яких ситуаціях, у тому числі і нестандартних, якісно й відповідально виконувати свою роботу, маючи на меті саморозкриття прихованих можливостей. Потреба у власному духовному і соціокультурному самоспогляданні в різних формах життєдіяльності, зокрема й у концертмейстерській, дозволяє їй самореалізуватися і самоактуалізуватися у спрямованості до вершин людського духу та життєстверджуючої особистісної практики (Козир, 2011).

Уміння захопитися задумом хореографа, зрозуміти його наміри, відчувати їх та відтворити в музичному супроводі до хореографічної вправи, комбінації чи танцювальної композиції.

Культура праці – ставлення до професійної практики, бажання саморуху до вершин продуктивності в творчій роботі. Якщо піаніст-концертмейстер сповнений прагнення до різноманітності у власному виконанні, він зможе пробудити виконавську фантазію в танцівників, які, у свою чергу, будуть намагатися відшукати нові відтінки у своєму виконанні.

Успіх – значні досягнення в професійній діяльності, презентація себе, свого особистісного і професійного іміджу. Право на роль чи посаду концертмейстера хореографічного класу може мати не кожен піаніст-концертмейстер – воно завойовується авторитетом вагомих знань у галузі музики та хореографії, постійним творчим пошуком, силою волі, безкомпромісністю художніх вимог, неухильною відповідальністю в досягненні злагоди та відповідних художніх результатів у співпраці з учасниками творчого музично-хореографічного процесу. Звідси цілком зрозуміле прагнення хореографів до співпраці з висококваліфікованими концертмейстерами, бо вона всебічно сприяє вдосконаленню технічної та артистичної майстерності танцівників. Відповідно, умовами успішного колективного виконавського процесу є: професійна мобільність, здатність до адаптації, розвинений фактурний і тембральний слух, ритмічна дисципліна, уміння грамотно редагувати нотний текст, визначаючи спільні виконавські ремарки.

Ці ознаки є необхідними складовими процесів розвитку і формування акмеологічної культури на всіх рівнях становлення концертмейстера як зрілої особистості, творчої індивідуальності.

Одним із важливих шляхів формування акмеологічної культури концертмейстера є розвиток мотивації до формування власної професійної майстерності. Мотивація професійного зростання концертмейстера, безумовно, впливає на формування позитивних мотиваційних спрямувань на професійний саморозвиток. Згідно сучасних соціальних вимог його реалізація забезпечується наступними емоційно-спонукальними чинниками: розвитком професійної компетентності, яка є базовою основою акмеологічної культури особистості фахівця; потреба успіху та професійного інтересу до концертмейстерської діяльності; підвищенням відповідальності концертмейстера за якість проведення занять із хореографії в співпраці з педагогом-хореографом; формуванням умов для досягнення значних результатів у фаховій діяльності; створенням клімату психологічного комфорту для творчої роботи в хореографічному класі.

Наступним результативним шляхом формування акмеологічної культури концертмейстера в класі хореографії виступає активізація самовдосконалення своєї особистості в професійній практичній діяльності.

Його реалізація забезпечується наступними умовами: розвитком концертмейстерських навичок; використанням методу вправи в самостійній роботі; залученням концертмейстера до виконання дослідницьких проблем методичного характеру; поповнення й оновлення спеціального музичного матеріалу для занять з хореографії.

Рівень сформованості акмеологічної культури концертмейстера підвищиться за наступних умов: виявлення перешкод, що заважають формуванню акмеологічної культури піаніста-концертмейстера, та вибір шляхів їх подолання в процесі практичної діяльності; прислуховуватися до порад колег, які мають значні успіхи в цій діяльності, залучатися до активного та цілеспрямованого самовдосконалення особистісно-професійного потенціалу й набуття досвіду в позанавчальний час.

На сучасному етапі розвиток освітнього процесу та підвищення його якості можливі за участю високодуховної творчої особистості концертмейстера з якісним рівнем професіоналізму, індивідуальною манерою педагогічного мислення, мотивації, спроможність до інноваційної діяльності та постійної потреби у творчій самореалізації.

Високий рівень акмеологічної культури концертмейстера в хореографії дозволяє осмислити процес саморозвитку в професійній діяльності як життєву цінність, створювати належні умови для самовдосконалення і самореалізації на практиці, пізнавати, актуалізувати, розкривати в творчості свою індивідуальність. Розвиток акмеологічної культури концертмейстера спонукає до постановки нових завдань, які відкривають нові життєві можливості для вибору новітніх шляхів до досягнення акме в сучасному середовищі.

Висновки та перспективи подальших наукових розвідок. Аналіз наукових досліджень у галузі акмеологічної культури дозволив зробити висновок про те, що досягнення вершин у процесі професійного росту концертмейстера в хореографічному класі можливо, якщо, з одного боку, він чи вона володіє певними професійно-майстерними якостями; має високу професійну кваліфікацію і компетентність, позитивну мотивацію, пов'язану з виконанням специфічних умов у практичній діяльності. А з іншого, – якщо будуть створені належні умови для забезпечення продуктивності розвитку особистого потенціалу позитивних характеристик на всіх етапах професійного вдосконалення. Однією з таких умов у дослідженні розглядається такий підхід до формування акмеологічної культури, що задає вектор досягнення акме в процесі професійного

становлення, стимулювання досягнення акме, готовності концертмейстера до професійно-педагогічної самореалізації.

Актуальність даної теми дослідження виражається в недостатній вивченості зазначеної проблематики і, як наслідок, відсутність чіткої градаційної шкали оцінки діяльності концертмейстера як фахівця.

Саме тому подальші наукові дослідження мають бути спрямовані на аналіз специфіки напряму виконавської майстерності концертмейстера в галузі хореографії, окреслення кола проблем професійного зростання та шляхи їх вирішення.

ЛІТЕРАТУРА

- Деркач, А.А., Зазыкин, В.Г. (2004). *Акмеология: Учебное пособие*. М: РАГС (Derkach, A.A., Zazikin, V.H. (2004). *Acmeology: Scientific manual*. М.: RAGS).
- Дубасенюк, О. А. (2011). *Професійна педагогічна освіта: акме-синергетичний підхід: монографія*. Житомир: Вид-во ЖДУ ім. І. Франка (Dubaseniuk, O.A. (2011). *Professional pedagogical education: acme-synergetic approach: monography*. Zhytomyr).
- Анненкова, І. П., Гладкова, В. М. (2020). Акмеологічна культура як інваріанта професіоналізму фахівця соціономічного профілю. *Освіта та педагогічна наука*, 1 (173), 14-25 (Annikenkova, I. P. & Hladkova, V. M. (2020). Acmeological culture as an invariant of professionalism of the specialist in the socioeconomic profile. *Education and Pedagogical Sciences*, 1 (173), 14-25).
- Вакуленко, В. М. (2006). Педагогічна акмеологія: досягнення і проблеми *Філософія освіти*, 3(5), 124-133 (Vakulenko, V. M. (2006). Pedagogical acmeology: Achievements and Problems. *Philosophy of education*, 3 (5), 124-133).
- Козир, А. В., Федоришин, В. І. (2011). *Вступ до акмеології мистецької освіти: навчально-методичний посібник*. К.: НПУ імені М.П.Драгоманова (Kozyr, A. V., Fedoryshin, V. I. (2011). *Introduction to acmeology of art education: teaching guide*. К.: NPU named after M. P. Dragomanov).
- Петрушин, В. І. (2006). *Музыкальная психология: Учебное пособие для студентов и преподавателей*. М.: Академический Проект («Gaudeamus») (Petrushin, V. I. (2006). *Musical psychology: Teaching guide for students and teachers*. М.: Academic Project («Gaudeamus»)).
- Шендерович, Е. М. (1987). *О преодолении пианистических трудностей в клавирах: Советы аккомпаниатора*. М.: Музыка (Shenderovych, E. M. (1987). *Overcoming pianistic difficulties in scores: accompanist's advice*. М.: Music).

РЕЗЮМЕ

Коган Инна, Матковский Александр. Современный подход к формированию акмеологической культуры концертмейстера в хореографии.

В статье анализируется содержание и сущность эффективности процесса формирования акмеологической культуры концертмейстера в хореографии. Обоснована целесообразность современного подхода и значение структурных компетентностей акмеологической культуры относительно профессиональной деятельности пианиста-концертмейстера в хореографическом классе. Основными из которых являются мотивационно-целевой (потребность в совершенствовании профессионального роста, саморазвитии, стремление к успеху); содержательно-процессуальный (участие концертмейстера в научно-методической работе,

использование методов самообразования и самосовершенствования, наличие практического опыта концертмейстерской деятельности), результативно-деятельностный (уровень моторно-двигательных умений, уровень владения музыкальным инструментом, профессиональными техническими навыками). В процессе исследования обозначен спектр задач по формированию акмеологической культуры концертмейстера в хореографии.

Ключевые слова: акмеологическая культура, концертмейстерская деятельность, самосовершенствование концертмейстера, саморазвитие, самореализация, культура труда, творческая индивидуальность.

SUMMARY

Kohan Inna, Matkovskiy Oleksandr. Modern approach to formation of concertmaster's acmeological culture in choreography.

In the article contents and essence of the concertmaster's acmeological culture formation process effectiveness in choreography is analyzed. Necessity of modern approach and role of the structural competence of acmeological culture as to pianist-concertmaster's professional activity in choreography class is explained. The most fundamental of them are goal-motivational (need of professional growth, self-development, desire for success); content processual (participation of concertmaster in scientific-methodological work, usage of self-education and self-improving methods, availability of concertmaster's activity practice experience), result-active (level of motor-moving skills, level of professional competence). In the process of investigation a range of goals concerning concertmaster's acmeological formation level in choreography is determined.

A ballet class modern concertmaster is a multifunctional and socially significant figure not so much in terms of formal status as in terms of cultural mission, if he really meets the requirements of a modern life as a specialist and a person. In this regard, there are a number of problems and multilevel issues of his professional activity in the context of higher pedagogical education, which require informed decisions.

At the present stage, the accompanist acmeological culture formation process can be outlined in the form of three main periods: adaptation; professionalization and professional skill, with the help of which the entry, profession mastering and personal realization in professional activity is realized. The basis of the accompanist's professionalism is the transformation of four main interdependent aspects: biological, mental, spiritual and professional.

The activity of the individual, his motivation, the ability to assimilate the knowledge and skills of previous generations, to summarize and transform their own practical achievements are very important. These characteristics are the necessary components of the acmeological culture development and formation process at all stages of accompanist formation as a person.

In the process of investigation a range of goals concerning concertmaster's acmeological formation level in choreography is determined.

Key words: acmeological culture, concertmaster's activity, concertmaster's self-improvement, self-development, self-realization, work culture, creative individuality.